

Міністерство закордонних справ Ісламської Республіки Іран

В ім'я Бога

Документ – брифінг про ворожі дії нової адміністрації США

12 лютого 2025 року

Президент США 4 лютого 2025 року підписав «Президентську пам'ятку з національної безпеки», наказавши відновити руйнуючу політику, відому як «максимальний тиск», проти народу Ірану.

Уряд США стверджує, що відновлює максимальний тиск, однак він ніколи не припинявся, щоб сьогодні його можна було відновлювати. Попередня адміністрація США не зняла жодної з введених раніше санкцій і, за їхніми власними словами, додала ще сотні нових. Ісламська Республіка Іран продемонструвала, що відповідає на максимальний тиск максимальним опором і твердо вірить, що жодна нація не повинна піддаватися несправедливому тиску та незаконним санкціям.

Лицемірна політика США

Президент США, підписуючи цей документ, заявив про своє бажання вести переговори та досягти угоди з Іраном з ядерного питання. Однак документ про відновлення політики «максимального тиску» в інтерпретації шановного Президента Ісламської Республіки Іран «включає всі можливі змови» для протидії Ірану та посилення тиску на іранський народ.

Ісламська Республіка Іран, дотримуючись своєї принципової позиції, завжди підтримувала пошук дипломатичних шляхів для вирішення різних питань, у тому числі ядерного, і протягом останніх двох десятиліть підтвердила свою відданість дипломатії та рішенням, що впливають з неї.

Проте історичний досвід свідчить про те, що народ Ірану ніколи не погодиться на переговори під тиском, і односторонні умови, залякування та погрози не дають результатів і не дадуть у майбутньому. Спільне оголошення про посилення тиску на народ Ірану та водночас висловлене бажання вести

переговори і досягти угоди є лише відображенням продовження лицемірної політики, яка тривалий час була в порядку денному урядів США щодо Ірану. Наполегливість Вашингтона на цій подвійній політиці не тільки не допомагає вирішенню питань, але й поглиблює недовіру до намірів і політики США.

Історія дій США в рамках ядерної угоди (JCPOA)

Уряд США висловлює бажання вести переговори та досягти угоди з Іраном в той час, коли США неодноразово провалювались у дотриманні своїх зобов'язань, зокрема в рамках ядерної угоди (JCPOA), яка була схвалена Радою Безпеки ООН. Сьогодні президент США говорить про переговори і угоду, коли він сам у 2018 році одноосібно прийняв рішення про вихід США з цієї угоди і застосував найсуворіші санкції проти народу Ірану. Це рішення було прийнято в той час, коли Міжнародне агентство з атомної енергії підтвердило, що Іран повністю дотримується своїх ядерних зобов'язань.

Ще до цього, невиконання Сполученими Штатами своїх зобов'язань у повному обсязі не дозволило Ісламській Республіці Ірану повною мірою скористатися перевагами та вигодами зняття санкцій, як це було передбачено угодою. Незважаючи на це, Іран у межах своєї давньої відданості дипломатії продовжував виконувати свої зобов'язання протягом року після виходу США з угоди і, в кінцевому підсумку, в межах прав, що передбачені в JCPOA, і намагаючись відновити дипломатію, вжив низку компенсаційних кроків у ядерній сфері і призупинив виконання заходів, передбачених угодою.

Протягом останніх чотирьох років, навіть після інтенсивних переговорів щодо відновлення JCPOA, Вашингтон, незважаючи на словесні заяви про бажання повернутися до угоди, жодного разу не погодився повернутися до своїх зобов'язань за угодою і не скасував санкції проти народу Ірану, що щоразу ставало перешкодою для досягнення остаточних результатів у переговорах.

Насправді, досвід з ядерною угодою можна охарактеризувати як дзеркало подвійної політики США щодо Ірану. Позиція Ісламської Республіки Іран щодо подвійної політики США сьогодні є результатом цього історичного досвіду.

Історичний досвід США щодо Ірану

Історія поведінки урядів США щодо уряду та великої іранської нації сповнена недовіри, що виникла через продовження імперіалістичної

політики, загрози та залякування, часті втручання у внутрішні справи, привласнення національних ресурсів і багатств під різними приводами, позбавлення народу Ірану звичайних торгових можливостей через санкції, нав'язування війни, використання різних форм тероризму, зокрема економічного, авантюризму та багатьох інших нелюдських і жорстоких дій. Ці дії не відповідають жодним гуманітарним критеріям, а також міжнародному праву та нормам.

Історія включає такі події, як: здійснення перевороту проти законного уряду Ірану 19 серпня 1953 року, блокування всіх активів Ірану на початку Ісламської революції, надання інформаційної, безпекової та логістичної підтримки режиму Саддама Хусейна під час восьмирічної війни, атаки на нафтові платформи, напад на пасажирський літак Ірану, виключення "Муджахедін-е-Халк" з терористичних організацій, залякування і погрози іранцям через їх арешт і екстрадицію до США, вихід з ядерної угоди, накази і підбурювання до вбивства національного героя боротьби з тероризмом генерал-майора Касема Сулеймані, застосування санкцій на міжнародному рівні і атаки на іранських громадян через ці санкції та участь в убивствах іранських ядерних вчених через підтримку ізраїльського режиму.

Історія свідчить, що нинішня ситуація у відносинах між США та Іраном є результатом багаторічних ворожих дій Вашингтону проти іранського народу. Вашингтон не може змінити історичні факти через свої звинувачення на адресу Ірану та не може перекласти відповідальність на Іран.

Минулі дії США щодо підтримки тероризму та дестабілізації в регіоні

США, звинувачують Ісламську Республіку Іран у підтримці тероризму, коли сам Іран є найбільшою жертвою тероризму у світі, і жодна країна не бореться з цим злочинним явищем у Західній Азії так, як Іран і його збройні сили. Іран віддав багато життів на підтримку та захист народів регіону від жорстокого та неконтрольованого тероризму, завжди ставлячи мир і стабільність в регіоні в пріоритет своїх регіональних політик. З іншого боку, в країні діють різні терористичні групи, які були створені за підтримки США та деяких інших країн, і вони забрали життя понад 23 тисячі невинних людей.

Попри заяви про боротьбу з тероризмом, США фактично є ініціатором, підтримувачем і фактором поширення тероризму та дестабілізації в Західній

Азії. Як неодноразово заявляв нинішній президент США, війни США в регіоні під приводом "війни з тероризмом", як в Іраку, так і в Афганістані, не принесли нічого, окрім дестабілізації та росту терористичних угруповань.

США мають відповідати на питання: хто є ініціатором створення терористичних груп і постачання фінансування та озброєнь таким небезпечним угрупованням, як Аль-Каїда, ІДІЛ та Аль-Нусра протягом останніх десятиліть? США показали, що розглядають терористичні групи як інструменти для досягнення своїх цілей та політики щодо інших країн, в тому числі й в регіоні.

Звинувачення Ісламської Республіки Іран у "підтримці тероризму" не змінює реальності підтримки Іраном рухів опору та народів мусульманських країн, які борються за свою свободу та людську гідність проти окупаційного і агресивного режиму.

Обвинувачення на адресу Ісламської Республіки Іран є марною спробою звільнити від відповідальності сіоністський режим та уникнути Сполученими Штатами відповідальності за всебічну та безумовну підтримку злочинів цього режиму.

Претензії США до прав людини

США звинувачують Ісламську Республіку Іран у порушенні прав людини, хоча самі закривають очі на геноцид і військові злочини ізраїльського режиму в Газі, повністю підтримуючи ці дії. Зараз вони використовують руйнування, яке спричинене злочинними атаками ізраїльського режиму, як привід для насильницького переміщення палестинців і захоплення їхніх земель.

Заяви про підтримку прав людини й народу Ірану звучать в той час як Вашингтон вже багато років запроваджує найжорстокіші санкції, які безпосередньо націлені на економіку та добробут народу Ірану. США вже згадували, що перший етап "кампанії максимального тиску" був досягнутий саме через економічний тиск на іранський народ. Це не можна ігнорувати: коли народ Ірану стикався з пандемією COVID-19, США, незважаючи на гуманітарні наслідки санкцій, продовжували посилювати економічний тиск.

Згідно з міжнародними звітами, санкції США націлені не лише на економіку, але й на основне право на життя іранців, і багато життів було втрачено через обмеження, спричинені жорстокими санкціями.

США з таким минулим не можуть ставати в позицію обвинувача та критика в питанні прав людини. Ніхто не сумнівається, що Вашингтон, висуваючи вимоги щодо прав людини, не має іншого наміру, як посилити тиск на той народ, за який нібито висловлює занепокоєння, і це є ще одним доказом лицемірної політики США щодо Ірану.

Політика глобальної дестабілізації

У той час, коли США представляють себе як захисника міжнародного порядку, нібито заснованого на законах, і завжди говорять про необхідність дотримання міжнародних норм, ця країна в різні періоди порушувала ці норми і діяла на шкоду глобальній стабільності.

Хоча США завжди приховували свої порушення міжнародних норм під виглядом таких, здавалося б, обґрунтованих ідеологій, як права людини і боротьба з тероризмом, сьогодні ця країна, відмовившись від цих дипломатичних претензій, чітко переходить до імперіалістичної та колоніальної риторики, не приховуючи своїх намірів щодо захоплення територій інших країн, як в Європі, Західній Азії, так і в Латинській Америці.

Насправді, сьогодні США є найбільшим порушником закону і запереченням загальноновизнаних міжнародних принципів, таких як повага до територіальної цілісності та національного суверенітету. Політика США щодо Ісламської Республіки Іран не може бути відокремлена від цієї колоніальної ментальності та політики.

Розумність, розсудливість та гідність

Великий лідер революції, спираючись на «історичний досвід» та попередню діяльність уряду США, вважав переговори з Америкою в нинішніх умовах неприпустимими з точки зору «розумності, розсудливості та гідності». Іран ніколи не уникав діалогу і не покидав стіл переговорів, але чи є переговори під максимальним тиском та загрозами гідними і розумними? Не можна

забувати, що саме США вийшли з багатосторонньої угоди і покинули стіл переговорів, а тепер, заявляючи про готовність до переговорів, повторюють ту саму політику, покладаючись на неефективну стратегію максимального тиску. В рамках цього, Ісламська Республіка Іран, зберігаючи три основи своєї зовнішньої політики – «гідність, мудрість і вигода», вважає, що переговори з Америкою, яка сьогодні відкрито ставить питання про введення всебічного тиску на народ Ірану і прямо погрожує військовими діями, не принесуть національних інтересів Ірану.

Ісламська Республіка Іран в межах своїх релігійних та стратегічних міркувань ніколи не ставила розробку зброї масового знищення, включаючи ядерну зброю, на порядок денний. Фетва Верховного лідера в цьому питанні є безсумнівним підтвердженням цієї обіцянки. США, як єдиний застосовувач ядерної зброї в історії, не можуть і не повинні використовувати ядерну проблему як привід для конфронтації та тиску на народ Ірану.

Іран залишається відданим пошуку дипломатичного вирішення для захисту прав свого народу і скасування санкцій і продовжуватиме переговори з відповідними сторонами. Водночас Іран використовуватиме всі елементи своєї національної сили для реагування на загрози і боротьби з ними.

Ісламська Республіка Іран є пропагандистом миру та спокою в регіоні і світі і не прагне чинити тиск чи загрожувати жодній стороні, але якщо хтось намагається погрожувати Ірану, то йому буде надано відповідну відповідь. Ісламська Республіка Іран не сумніватиметься у рішучому реагуванні на будь-які зазіхання на свою національну безпеку і дасть потужну відповідь на будь-які дії проти Ірану.

Міністерство закордонних справ, слідуючи висловлюванням та рекомендаціям Верховного Лідера, з відкритими очима та повним розумінням сутності протилежних сторін, крокуватиме шляхом гідної дипломатії з метою забезпечення інтересів великого іранського народу з позиції сили.